

Emil Zaitz, Marcin Biborski

Kraków - Pychowice. Stanowiska 1 i 2

Informator Archeologiczny : badania 12, 132-133

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Grupa zabytków metalowych powiększyła się o dalsze 20 sztuk, w tym: 4 zapinki, 3 sprzączki, 2 krzesiwa, umbo i pleciony z drutu pierścio- nek.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-PYCHOWICE
Stanowiska 1 i 2

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Konserwator Zabytków
Archeologicznych

Badania prowadził mgr Emil Zaitz /autor sprawozdania/ przy współdziale mgr Marcina Biborskiego. Finansowało Muzeum Archeologiczne i KZA w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo z okresu wpływów rzymskich oraz ślady osadnictwa wczesnośrednio-wiecznego, neolitycznego, kultury łużyckiej i z czasów nowożytnych.

Badania archeologiczne o charakterze sondażowym podjęto w zwią- zku z planowaną budową osiedla domków jednorodzinnych po południowej stronie wsi Pychowice. Tegoroczne prace miały na celu wstępne rozpo- znanie stratygrafii nawarstwień w obrębie obu stanowisk oraz określe- nie zasięgu stanowiska 1.

Stanowisko 1. Położone jest u zbiegu ul. Sodowej i Zakrzowieckiej, po północnej stronie zabudowań ul. Sodowa 46, około 200-300 m na za- chód od małego cmentarza komunalnego w Pychowicach. Badania nie doprowadziły do odkrycia obiektów archeologicznych. Materiał zabytko- wy zalegał w spągowej partii humusu współczesnego. Wystąpiły tu frag- menty naczyń późnorzymskich, pojedyncze ułamki naczyń wczesnośred- niowiecznych /XI - XIII w./ i nowożytnych, a także srebrna moneta pruska z 1881 r. W północnej partii stanowiska odsłonięto ponadto mur /? ka- wę/ kamienny o szerokości 50-70 cm i długości około 12 m, wykonany z polnych /obtoczonych/ kamieni wapiennych bez użycia zaprawy murar- skiej. Uchwycono tylko 1 warstwę kamieni o dość zróżnicowanej średni- cy: od drobnych - około 5-10 cm, do bardzo dużych o długości docho- dzącej do 50 cm. Mur ten posadowiony był w obrębie humusu współcze- snego. Pomędzy kamieniami muru, a także pod jego stopą wystąpiły po- jedyncze ułamki naczyń z okresu wpływów rzymskich oraz fragmenty na- czyń nowożytnych /XVII - XIX w./. Wydaje się, że jest to obiekt nowo- żytny i stanowi pozostałość fundamentu bliżej nie określonej budowli drewnianej.

Stanowisko 2. Usytuowane jest w obrębie wsi, po zachodniej i po- łudniowo-zachodniej stronie kościoła parafialnego, na obszarze zamknię- tym ul. Wzgórze, Jemiołową, Ćwikliową i Zakrzowiecką. Wykop badawczy

zlokalizowano w południowej części stanowiska. Podobnie jak na stanowisku 1, materiał zabytkowy grupował się głównie w warstwie humusu współczesnego. Stwierdzono w nim liczne ułamki naczyń glinianych z okresu wpływów rzymskich /przeważnie ceramika późnorzymska/ oraz pojedyncze ułamki naczyń neolitycznych /kultura ceramiki wstęgowej rytej i kultura lendzielska ?/, kultury łużyckiej i wczesnośredniowiecznych /XI - XIII w./. Z kulturami neolitycznymi należy prawdopodobnie łączyć również pojedyncze wyroby krzemienne oraz 2 ułamki toporków kamiennych. Ponadto odsłonięto i przebadano 5 jam zagłębionych w piaszczysty całec. W ich obrębłe /w partii stropowej wypełniska/ stwierdzono pojedyncze ułamki naczyń i odłupki krzemienne. Materiał ten nie daje jednak podstaw do określenia chronologii jam.

Materiały z badań przechowywane są w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

KUCOBY, gm. Oleśno Śląskie
woj. częstochowskie
Stanowisko 1

Muzeum Regionalne
im. J. N. Jaronia
w Oleśnie

Badania prowadził mgr Wojciech Łonak.
Pierwszy sezon badań. Osada z okresu
wpływu rzymskich.

Stanowisko położone jest na piaszczystej wydmie oblanej przez Liswartę i wpadający do niej strumień. Obecnie teren Ośrodka Sportu i Rekreacji w Oleśnie.

Odkryto 37 obiektów osadniczych. W większości były to jamy posłupowe, ponadto zasobowe i odpadkowe. W wypełnisku obiektów odkryto polepę, przepalone kości i materiał ceramiczny kultury przeworskiej.

Do najciekawszych odkryć należy obok obiekt 1 /półziemianki ? zniszczonej prawie w całości wykopem/ obiekt 37. Jest to ziemianka o wymiarach: długości około 3,8 m i szerokości około 2,5 - 2,8 m oraz głębokości 1,3 m od powierzchni terenu. W wypełnisku tego obiektu odkryto: około 1,5 tys. fragmentów ceramiki, fragmenty fibuli brązowej, kilka drobnych niezidentyfikowanych przedmiotów żelaznych, żużel żelazny o strukturze dymarkowej, polepę, przepalone kości i węgiel drzewny. Wynik analizy antropologicznej ustalił charakter obiektu 6..

Na podstawie materiału ceramicznego chronologię osady należy określić na II w. n.e.

Materiały i dokumentacja złożone zostały w Muzeum Regionalnym w Oleśnie.

Badania będą kontynuowane.